

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๕๔/๒๕๕๗
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๙๖๗/๒๕๖๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๕ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

{	นางจินตนา คันโต หรือนางสาวจินตนา มณีวัฒน์	ผู้ฟ้องคดี
	กรรมที่ดิน ที่ ๑	
	เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง ที่ ๒	
	เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี ที่ ๓	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๖๘/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ๒๐๔๒/๒๕๕๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้จดทะเบียนสมรสและอยู่กินฉันสามีภริยากับนายจันตรา คันโต หรือจันตรา ซากারা คันโต ตามกฎหมายประเทศสวีเดน ระหว่างสมรสผู้ฟ้องคดีและนายจันตราได้ร่วมกันซื้อห้องชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ ชั้นที่ ๘ อาคารเอ ๓ ชื่ออาคารชุดริมหาดจอมเทียน คอนโดมิเนียม ตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๔๔๕๖ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ตามหลักฐานหนังสือสัญญาขายลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องหย่ากับนายจันตรา พร้อมขอแบ่ง

/ทรัพย์สิน...

ทรัพย์สินระหว่างสามภริยาต่อศาลชั้นต้น เซอเดอร์เทิร์น ประเทศสวีเดน ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ทั้งสองฝ่ายหย่าขาดจากการเป็นสามภริยาตามกฎหมายประเทศสวีเดน และให้ผู้ฟ้องคดีได้กรรมสิทธิ์ในห้องชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของนายจันตราโดยคำพิพากษาของศาลดังกล่าว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ ออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าว อันเป็นการแบ่งทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น เซอเดอร์เทิร์น ประเทศสวีเดน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ ว่าการขอลอกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดกรณีศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุด ต้องเป็นคำพิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๔ และมาตรา ๔ ฉ ประกอบกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียนอาคารชุด การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด และการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงมีคำสั่งไม่รับคำขอลอกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ยื่นหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาแล้วเห็นควรยกอุทธรณ์และได้ส่งอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาอุทธรณ์แล้วให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จากนั้นผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แต่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ขบ ๐๑๑๙.๒/๑๗๙๔๒ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง การออกใบแทนและโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามคำพิพากษาศาลประเทศสวีเดน
๒. เพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ขบ ๐๐๑๙.๔/๒๗๖๒๑ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำขอลอกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด
๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ อาคารเอ ชื่ออาคารชุดริมหาดจอมเทียน คอนโดมิเนียม ตั้งอยู่บนที่ดินโฉนด

/เลขที่ ๓๔๔๕๖...

เลขที่ ๓๔๔๕๖ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี แก่ผู้ฟ้องคดี กับให้
ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวแก่ผู้ฟ้องคดีตามคำพิพากษา

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความ
แทนผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ไว้พิจารณา ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด ต่อมา ศาลปกครองสูงสุด
ได้มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า การขอออกไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด
กรณีศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ห้องชุดแต่ไม่สามารถนำหนังสือ
กรรมสิทธิ์ห้องชุดมาดำเนินการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลได้ จะต้องเป็นคำพิพากษา
ถึงที่สุดแล้วตามกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียนอาคารชุด
การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด และการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๑๒ (๓)
และต้องเป็นคำพิพากษามาตรา ๔ ทวิ และมาตรา ๔ ฉ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง จึงมีคำสั่งไม่รับคำขอออกไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับดังกล่าว ผู้ฟ้องคดี
ยื่นอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำขอออกไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด โดยอ้างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการชดกันแห่งกฎหมาย พุทธศักราช ๒๕๕๑ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๒
วรรคสาม รวมทั้งคำพิพากษาฎีกา ที่ ๕๘๘๒๒๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ส่งเรื่องขออุทธรณ์คำสั่ง
ไม่รับคำขอออกไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้มีอำนาจ
พิจารณาอุทธรณ์เพื่อพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า
บทบัญญัติมาตรา ๔ ทวิ และมาตรา ๔ ฉ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และ
พระราชบัญญัติว่าด้วยการชดกันแห่งกฎหมาย พุทธศักราช ๒๕๕๑ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง
และมาตรา ๒๒ วรรคสาม ได้บัญญัติให้การฟ้องร้องเกี่ยวกับสิทธิหรือประโยชน์อันเกี่ยวกับ
อสังหาริมทรัพย์ซึ่งอยู่ในประเทศไทย ต้องฟ้องต่อศาลตามกฎหมายไทย และรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติในหมวด ๑๐ กำหนดให้ศาล
ซึ่งมีอำนาจพิจารณาพิพากษาอรรถคดีมีเพียง ๔ ศาล ได้แก่ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม
ศาลปกครอง และศาลทหาร และกำหนดให้บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ
ฉะนั้น เมื่อกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียนอาคารชุด
การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด และการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๑๒ (๓)

/กำหนดว่า...

กำหนดว่า ในกรณีศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ห้องชุด แต่ผู้ยื่นคำขอไม่สามารถนำหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมาเพื่อดำเนินการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกใบแทนได้... นั้น "ศาล" ตามกฎกระทรวงดังกล่าวจึงหมายถึง ศาลที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ตามที่กล่าวมาแล้วเท่านั้น คำสั่งไม่รับคำขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด เลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงให้ยกอุทธรณ์ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีทราบ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การโดยขอถือเอาคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำให้การผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ใบมอบอำนาจระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ปิดอากรแสตมป์แล้วขีดฆ่าอากรตามประมวลรัษฎากรและมิได้ระบุขอบเขตการมอบอำนาจ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่มีอำนาจดำเนินคดี คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๔๓ ที่ต้องระบุเหตุแห่งการปฏิเสธและแนบพยานพร้อมสำเนาตามกฎหมาย นอกจากนี้ คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่ว่า การขอหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามคำพิพากษาของศาลจะต้องเป็นคำพิพากษาของศาลที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญ คือ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร นั้นเป็นเหตุผลที่ไม่เคยหยิบยกขึ้นอ้างในชั้นการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ส่วนตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย พุทธศักราช ๒๔๘๑ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้ใช้กฎหมายแห่งถิ่นที่ทรัพย์สินตั้งอยู่บังคับแก่สังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ และมาตรา ๒๒ วรรคสาม บัญญัติว่า ... ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยาในส่วนที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายแห่งถิ่นที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ ประกอบกับเคยมีคำพิพากษาฎีกาที่ ๕๘๕/๒๔๖๑ ได้วินิจฉัยวางหลักให้ความเคารพต่อกันและกันในระหว่งนานาประเทศทั้งหลาย ประเทศหนึ่งย่อมจะยอมรับบังคับบัญชาตามคำพิพากษาของศาลยุติธรรมในอีกประเทศหนึ่งเหมือนอย่างว่าจำนวนเงินตามคำพิพากษานั้นเป็นหนี้สินเกี่ยวค้างกันอยู่อันจะยอมให้นำมาฟ้องร้องกันได้ตามหลักการถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติโดยมีเงื่อนไขว่า ศาลต่างประเทศที่พิพากษาคดีจะต้องเป็นศาลอันมีอำนาจพิจารณาคดีนั้น และคำพิพากษาของศาลต่างประเทศจะต้อง

/เป็นคำพิพากษา...

เป็นคำพิพากษาที่เด็ดขาด คู่ความจะร้องขึ้นโต้แย้งในศาลนั้นอีกไม่ได้ เมื่อคดีนี้คำพิพากษาของศาลชั้นต้น เซอเดอร์เทิร์น ประเทศสวีเดน เป็นคำพิพากษาที่มีอำนาจพิจารณาคดีระหว่างผู้ฟ้องคดีกับนายจันตรา และเป็นคำพิพากษาที่ถึงที่สุดแล้ว ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของนายจันตราและในฐานะผู้มีกรรมสิทธิ์ในห้องชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ จึงมีสิทธิกล่าวอ้างคำพิพากษาศาลชั้นต้น เซอเดอร์เทิร์น ประเทศสวีเดน ในประเทศไทยได้ และเมื่อพระราชบัญญัติอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของผู้ใดสูญหาย... ให้เจ้าของขอรับใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้นได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิยื่นคำขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ ชี้แจงตามคำสั่งศาลว่า สนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับคำพิพากษาของศาลต่างประเทศในกรณีนี้มีอนุสัญญา ๒ ฉบับ ได้แก่ Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Judgments in Civil and Commercial Matters ซึ่งจัดทำ ณ นครนิวยอร์ก เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๗๑ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๗๔ และ Convention on the Recognition of Divorces and Legal Separations ซึ่งจัดทำ ณ นครนิวยอร์ก เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๗๐ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๗๕ แต่โดยที่ประเทศไทยยังไม่ได้เป็นภาคีอนุสัญญา ๒ ฉบับนี้ จึงไม่มีพันธกรณีระหว่างประเทศเรื่องการยอมรับคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ ไม่รับคำขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีขอปรับกฎหมายหรือไม่ โดยคดีมีประเด็นวินิจฉัยตามที่คู่กรณียังโต้แย้งกันอยู่ว่าคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลต่างประเทศมีผลบังคับเช่นเดียวกับคำพิพากษาของศาลแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ พิจารณาพระราชบัญญัติแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หมวด ๑๐ บัญญัติว่า ศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษากายได้อำนาจอธิปไตยแห่งราชอาณาจักรไทยเพียง ๔ ศาล คือ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง และศาลทหาร ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๔ ทวิ บัญญัติว่า คำฟ้องเกี่ยวด้วยอสังหาริมทรัพย์ หรือสิทธิ หรือประโยชน์อันเกี่ยวด้วยอสังหาริมทรัพย์ ให้เสนอต่อศาลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ในเขตศาล ไม่ว่าจำเลยจะมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรหรือไม่

/หรือต่อศาล...

หรือต่อศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล มาตรา ๔ ๑ บัญญัติว่า คำร้องขอเกี่ยวกับทรัพย์สินที่อยู่ในราชอาณาจักร คำร้องขอที่หากศาลมีคำสั่งตามคำร้องขอนั้นจะเป็นผลให้ต้องจัดการหรือเลิกจัดการทรัพย์สินที่อยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งมูลคดีมิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักรและผู้ร้องไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร ให้เสนอต่อศาลที่ทรัพย์สินดังกล่าวอยู่ในเขตศาล และพระราชบัญญัติว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย พุทธศักราช ๒๔๘๑ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้ใช้กฎหมายแห่งถิ่นที่ทรัพย์สินตั้งอยู่บังคับแก่สังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้ามิได้มีสัญญาก่อนสมรส ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยาให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติ วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าสามีและภริยามีสัญชาติแตกต่างกัน ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยาให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติแห่งสามีและวรรคสาม บัญญัติว่า อย่างไรก็ตาม ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา ในส่วนที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ให้เป็นไปตามกฎหมายแห่งถิ่นที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียนอาคารชุด การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด และการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๑๒ กำหนดว่า การออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ ... (๓) ในกรณีศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ห้องชุด แต่ผู้ยื่นคำขอไม่สามารถนำหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมาเพื่อดำเนินการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกใบแทนได้ตาม (๑) โดยอนุโลม ซึ่งคำว่าศาลตามกฎหมายกระทรวงดังกล่าวจึงหมายถึงศาลซึ่งมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีภายใต้อำนาจอธิปไตยของประเทศไทย ประกอบกับกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ ชี้แจงว่า ประเทศไทยยังไม่ได้เป็นภาคีอนุสัญญา ๒ ฉบับ ได้แก่ Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Judgments in Civil and Commercial Matters และ Convention on the Recognition of Divorces and Legal Separations มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๗๙ (พ.ศ. ๒๕๒๒) และวันที่ ๒๔ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๗๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ตามลำดับ จึงไม่มีพันธกรณีระหว่างประเทศยอมรับคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ รายละเอียดปรากฏตามคำชี้แจงของอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ดังนั้น ด้วยเหตุผลด้านอำนาจอธิปไตยทางศาลและหลักนิติรัฐของแต่ละประเทศซึ่งต่างมีอำนาจเหนือดินแดนเขตรัฐของแต่ละประเทศ กรณีจึงเห็นว่า คำพิพากษาของศาลต่างประเทศที่ประเทศไทยไม่ได้เป็นภาคีในอนุสัญญาที่พิจารณาพิพากษาเกี่ยวกับคดีครอบครัวการฟ้องหย่าและการแบ่งทรัพย์สิน

/ระหว่าง...

ระหว่างสามีกิรียาย่อมไม่สามารถนำมาอ้างอิงหรือใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิเสธที่จะออกไปแทนหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์อาคารชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ ริมหาดจอมเทียน คอนโดมิเนียม บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๔๔๕๐ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ให้แก่ผู้ฟ้องคดีซึ่งอ้างคำพิพากษาศาลชั้นต้น เซอเดอร์เทิร์น ประเทศสวีเดน คดีเลขที่ T. ๕๓๑๖ - ๐๙ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ให้ผู้ฟ้องคดีหย่าขาดกับสามีกิรียาและทั้งสองฝ่ายทำสัญญาแบ่งทรัพย์สินกันแล้วให้กรรมสิทธิ์ในห้องชุดดังกล่าวข้างต้นเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำภายใต้กรอบกฎหมายดังกล่าวข้างต้นโดยชอบแล้ว อย่างไรก็ตาม หากผู้ฟ้องคดีประสงค์จะให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการตามคำขอ ผู้ฟ้องคดีสามารถใช้สิทธิทางศาลตามกระบวนการยุติธรรมทางแพ่งในการฟ้องให้นายจันตรา คันโต ปฏิบัติตามสัญญาหย่าและแบ่งทรัพย์สินระหว่างกันได้ หากนายจันตราไม่ปฏิบัติตามยอมขอถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีคัดค้านว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอถือเอาคำให้การผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำให้การถือว่า มิใช่คำให้การ นั้น พิเคราะห์ข้อ ๔๖ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้จัดทำคำให้การพร้อมทั้งพยานหลักฐานยื่นต่อศาลภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกฟ้องคดียอมรับข้อเท็จจริงตามข้อหาของผู้ฟ้องคดี และให้ศาลพิจารณาพิพากษาต่อไปตามที่เห็นเป็นการยุติธรรม แล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะยื่นคำให้การหรือไม่ ศาลก็ต้องพิจารณาคดีต่อไปตามที่เห็นเป็นการยุติธรรม เมื่อคดีนี้เหตุในการปฏิเสธไม่ออกไปแทนหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อาศัยกรอบแห่งกฎหมายที่ให้อำนาจไว้โดยชอบ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้พิจารณาอุทธรณ์วินิจฉัยยกอุทธรณ์โดยอาศัยเหตุผลอย่างเดียวกัน กรณีจึงต้องฟังว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นไปโดยชอบเช่นกัน อันเป็นการวินิจฉัยข้อเท็จจริงในลักษณะคดีเดียวกัน ดังนั้น จากเหตุผลที่ได้วินิจฉัยแล้วข้างต้น จึงเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้ออ้างข้อเถียงต่างๆ ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ประเด็นว่าคำพิพากษาของศาลต่างประเทศมีผลบังคับ เช่นเดียวกับคำพิพากษาของศาลแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ นั้น ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย พุทธศักราช ๒๔๘๑ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้ใช้กฎหมาย

/แห่งถิ่นที่...

แห่งถิ่นที่ทรัพย์สินตั้งอยู่บังคับแก่สังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ และมาตรา ๒๒ วรรคสาม บัญญัติว่า อย่างไรก็ดี ทรัพย์สินระหว่างสามภริยา ในส่วนที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ให้เป็นไปตามกฎหมายแห่งถิ่นที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ และคำพิพากษาฎีกาที่ ๕๘๕/๒๕๖๑ วินิจฉัยว่า กฎหมายนานาประเทศมีหลักอยู่ว่า ในความเคารพต่อกันและกันในระหว่างนานาประเทศทั้งหลาย ประเทศหนึ่งจะยอมรับบังคับบัญชาถือตามคำพิพากษาของศาลยุติธรรมในอีกประเทศหนึ่ง เหมือนอย่างว่าจำนวนเงินตามคำพิพากษานั้นเป็นหนี้สินเกี่ยวค้ำกันอยู่อันจะยอมให้นำมาฟ้องร้องกันได้ อันเป็นหลักการที่ว่า การถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติ (Principle of comity) โดยมีเงื่อนไขว่า ศาลต่างประเทศที่พิพากษาคดีจะต้องเป็นศาลอันมีอำนาจพิจารณาคดีนั้นและคำพิพากษาของศาลต่างประเทศจะต้องเป็นคำพิพากษาที่สำเร็จเด็ดขาด คือ คู่ความจะรื้อถอนขึ้นโต้แย้งในศาลนั้นอีกไม่ได้ เมื่อคดีนี้คำพิพากษาของศาลชั้นต้น เซอเดอร์เทิร์น ประเทศสวีเดน เป็นคำพิพากษาที่มีอำนาจพิจารณาคดีระหว่างผู้ฟ้องคดีกับนายจันดราและเป็นคำพิพากษาที่ถึงที่สุดแล้ว ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของนายจันดราและในฐานะผู้มีกรรมสิทธิ์ในห้องชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ โดยคำพิพากษาดังกล่าว จึงมีสิทธิกล่าวอ้างคำพิพากษาศาลชั้นต้น เซอเดอร์เทิร์น ประเทศสวีเดน ในประเทศไทยได้ และเมื่อพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า ในกรณีที่หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของผู้ใดสูญหาย... ให้เจ้าของขอรับใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้นได้ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิยื่นคำขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งไม่รับคำขอของผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังคงวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่ชอบด้วยเหตุผลและข้อกฎหมาย ประกอบกับคดีนี้ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมห้องชุดอีกฐานหนึ่ง ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติว่า ห้องชุดดังกล่าวผู้ฟ้องคดีมีกรรมสิทธิ์ร่วมอยู่ด้วย ซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า ในกรณีที่หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของผู้ใดสูญหาย... ให้เจ้าของขอรับใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้นได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏชัดเจนว่า หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดสูญหาย ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมห้องชุดดังกล่าว ย่อมมีสิทธิขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตามกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ดังกล่าว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังคงวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่ชอบด้วยเหตุผลและข้อกฎหมาย ศาลปกครองสูงสุดชอบที่จะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ร่วมกันออกไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ อาคารเอ ชื่ออาคารชุดริมหาดจอมเทียน คอนโดมิเนียม ตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๔๔๕๖ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี แก่ผู้ฟ้องคดี กับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ร่วมกันจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวแก่ผู้ฟ้องคดีตามคำพิพากษา อีกทั้ง การมอบอำนาจระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามเอกสารท้ายคำให้การหมายเลข ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่ปิดอากรแสตมป์ จำนวน ๓๐ บาท แล้วขีดฆ่าอากรแสตมป์ ตามประมวลรัษฎากร อีกทั้ง มิได้ระบุขอบเขตแห่งอำนาจ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่มีอำนาจ ดำเนินคดีนี้ นอกจากนี้ คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือของสำนักงานที่ดิน จังหวัดชลบุรี ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ระบุเพียงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอถือเอาคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำให้การของตน เท่านั้น โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้บรรยายคำให้การของตนแล้วระบุเหตุแห่งการปฏิเสธและ แนนพยานหลักฐานกับสำเนาตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๔๓ ไม่ชอบที่ศาลจะรับคำให้การหรือข้อโต้แย้ง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวไว้พิจารณา

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น แล้วพิพากษาคำขอท้ายฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์ว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้กล่าวอ้างถึงพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย พุทธศักราช ๒๔๘๑ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๒ วรรคสาม คำพิพากษาฎีกาที่ ๕๘๕/๒๕๖๑ และพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๕ นั้น ในการพิจารณารับคำขอออกไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด หากผู้ถือกรรมสิทธิ์ ในห้องชุดมีความประสงค์ขอออกไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดโดยแจ้งว่าหนังสือกรรมสิทธิ์ ห้องชุดเป็นอันตรายหรือสูญหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมรับคำขอ ดำเนินการให้ แต่ในคดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำว่ามีผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ขอออกไปแทน หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด เนื่องจากได้กรรมสิทธิ์ห้องชุดเฉพาะส่วนของนายจันตรา คันโด หรือจันตรา ชาการ์ว คันโด ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น เซอเดอร์เทิร์น ประเทศสวีเดน คดีเลขที่ T. ๕๓๑๖ - ๐๙ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ แต่ไม่ได้หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมา เพื่อดำเนินการตามคำพิพากษา ซึ่งเห็นได้ว่าผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดสามารถยื่นคำขอ ออกไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดได้ ถึงแม้หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดไม่ได้สูญหาย

/แต่ขอออก...

แต่ขอออกไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดโดยอาศัยคำพิพากษาของศาล เป็นไปตามพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๕ และกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๑๑ (๓) แต่สำหรับคดีนี้ การยื่นคำขอออกไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีขอไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น เซอเดอ์เทิร์น ประเทศสวีเดน ซึ่งเป็นการขอออกไปแทนจากมูลเหตุแห่งคำพิพากษาศาลต่างประเทศ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่สามารถรับคำขอดำเนินการให้ได้ตามมาตรา ๔ ทวิ และมาตรา ๔ ฉ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประกอบกับกรมสนธิสัญญาและกฎหมายกระทรวงต่างประเทศ ซึ่งแจ้งต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า สนธิสัญญาเกี่ยวกับการยอมรับคำพิพากษาของศาลต่างประเทศเท่าที่ปรากฏมีอนุสัญญา ๒ ฉบับ ซึ่งจัดทำ ณ นครนิวยอร์กทั้งสองฉบับ ในปี ค.ศ. ๑๙๗๐ และ ค.ศ. ๑๙๗๑ แต่ประเทศไทยไม่ได้เป็นภาคี จึงไม่มีพันธกรณีเรื่องการยอมรับคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างถึงศาลปกครองชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติว่า ห้องชุดที่ขอออกไปแทนกรรมสิทธิ์ห้องชุดมีผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมอยู่ด้วย ซึ่งตามพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า ในกรณีที่หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของผู้ใดสูญหาย... ให้เจ้าของขอรับไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้นได้ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมย่อมมีสิทธิขอออกไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตามกฎหมาย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาและมีคำสั่งไม่รับคำขอ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ปฏิเสธการรับคำขอด้วยเหตุผู้ถือกรรมสิทธิ์แต่อย่างใด หากในวันยื่นคำขอออกไปแทนผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอออกไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดด้วยเหตุการฉ้อฉลหรือสูญหายก็สามารถดำเนินการตามคำขอได้ แต่ปฏิเสธการรับคำขอด้วยประเด็นการออกไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเพื่อดำเนินการตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น เซอเดอ์เทิร์น ประเทศสวีเดน อันเป็นศาลต่างประเทศเท่านั้น โดยไม่สามารถรับคำขอดำเนินการให้ได้ตามมาตรา ๔ ทวิ และมาตรา ๔ ฉ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังนั้น คำสั่งไม่รับคำขอออกไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งได้เป็นไปตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้องผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ทำนองเดียวกับคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก โดยรับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้จดทะเบียนสมรสกับนายจันตรา คันโต หรือจันตรา ซาการ่า คันโต บุคคลสัญชาติมาเลเซีย ตามกฎหมายประเทศสวีเดน โดยระหว่างสมรสเมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีและนายจันตราได้ทำสัญญาจดทะเบียนซื้อขายห้องชุดในประเทศไทย ห้องชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ ชั้นที่ ๘ อาคารเอ ๓ ชื่ออาคารชุดริมหาดจอมเทียน คอนโดมิเนียม ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๔๔๕๖ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวร่วมกัน ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้หย่ากับนายจันตรา โดยศาลชั้นต้น เซอเดอ์เทิร์น ประเทศสวีเดน คดีเลขที่ T. ๕๓๑๖ - ๐๙ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ได้มีคำพิพากษาให้ทั้งสองฝ่ายหย่าขาดจากการเป็นสามีภริยาตามกฎหมายการสมรสของประเทศสวีเดน และให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่แบ่งทรัพย์สินตามที่ทั้งสองฝ่ายตกลงเห็นชอบ ซึ่งทั้งสองฝ่ายตกลงให้ห้องชุดในประเทศไทย เป็นของผู้ฟ้องคดี จากนั้นวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ประเภทแบ่งทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น เซอเดอ์เทิร์น ประเทศสวีเดน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง ที่ ขบ ๐๑๑๙.๒/๑๗๙๔๒ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า การขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด กรณีศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ห้องชุด แต่ไม่สามารถนำหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมาดำเนินการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลได้ จะต้องเป็นคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วตามนัยข้อ ๑๒ (๓) ของกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจดทะเบียนอาคารชุด การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด และการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๕๓ และต้องเป็นคำพิพากษามาตรา ๔ ทวิ และมาตรา ๔ ฉ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง จึงคำสั่งไม่รับคำขอออกใบแทนของผู้ฟ้องคดี ฉบับดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นควรยกอุทธรณ์และได้ส่งคำอุทธรณ์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาอุทธรณ์แล้วมีหนังสือ

/สำนักงาน...

สำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี ที่ ขบ ๐๐๑๙.๔/๒๗๖๒๑ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
 แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ตามมาตรา ๔ ทวิ และมาตรา ๔ ฉ แห่งประมวลกฎหมาย
 วิธีพิจารณาความแพ่ง ประกอบมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๒ วรรคสาม
 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ได้บัญญัติ
 ให้การฟ้องร้องเกี่ยวกับสิทธิหรือประโยชน์อันเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ซึ่งอยู่ในประเทศไทย
 ต้องฟ้องต่อศาลตามกฎหมายไทย ฉะนั้น ศาลตามข้อ ๑๒ (๓) ของกฎกระทรวงกำหนด
 หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจดทะเบียนอาคารชุด การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด
 และการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงหมายถึงศาลที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เท่านั้น คำสั่งไม่รับคำขอออกใบแทนหนังสือ
 กรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว
 จึงให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี
 สาขาบางละมุง ที่ ขบ ๐๐๑๙.๒/๒๓๐๒๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งผลการ
 พิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าว เมื่อวันที่ ๓๐
 พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แต่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำวินิจฉัยของ
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์
 ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย
 ตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ไม่รับคำขอออกใบแทนหนังสือ
 กรรมสิทธิ์ห้องชุดของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง
 ที่ ขบ ๐๐๑๙.๒/๑๗๙๔๒ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
 ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ตามหนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี ที่ ขบ ๐๐๑๙.๔/๒๗๖๒๑
 ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๔ ทวิ
 บัญญัติว่า คำฟ้องเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ หรือสิทธิ หรือประโยชน์อันเกี่ยวกับ
 อสังหาริมทรัพย์ ให้เสนอต่อศาลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ในเขตศาล ไม่ว่าจำเลยจะมี
 ภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรหรือไม่ หรือต่อศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล มาตรา ๔ ฉ
 บัญญัติว่า คำร้องขอเกี่ยวกับทรัพย์สินที่อยู่ในราชอาณาจักรก็ดี คำร้องขอที่หากศาลมีคำสั่ง
 ตามคำร้องขอนั้นจะเป็นผลให้ต้องจัดการหรือเลิกจัดการทรัพย์สินที่อยู่ในราชอาณาจักรก็ดี

/ซึ่งมูลคดี...

ซึ่งมูลคดีมิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักรและผู้ร้องไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร ให้เสนอต่อศาลที่ทรัพย์สินดังกล่าวอยู่ในเขตศาล พระราชบัญญัติว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย พุทธศักราช ๒๔๘๑ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้ใช้กฎหมายแห่งถิ่นที่ทรัพย์สินตั้งอยู่บังคับแก่สังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ มาตรา ๒๒ วรรคสาม บัญญัติว่าอย่างไรก็ดี ทรัพย์สินระหว่างสามมีภริยา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ให้เป็นไปตามกฎหมายแห่งถิ่นที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียนอาคารชุด การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด และการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๑๒ กำหนดว่า การออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ (๓) ในกรณีศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ห้องชุด แต่ผู้ยื่นคำขอไม่สามารถนำหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมาเพื่อดำเนินการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกใบแทนได้ตาม (๑) โดยอนุโลม

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีและนายจันตรา คันโต หรือจันตรา ซาการ่า คันโต ซึ่งจดทะเบียนสมรสกันตามกฎหมายประเทศสวีเดน ได้ทำสัญญาจดทะเบียนซื้อขายห้องชุดในประเทศไทยและถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันในห้องชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ ชั้นที่ ๘ อาคารเอ ๓ ชื่ออาคารชุดริมหาดจอมเทียน คอนโดมิเนียม ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๔๔๕๖ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้หย่ากับนายจันตรา โดยศาลชั้นต้น เซอเดอร์เทิร์น ประเทศสวีเดน คดีเลขที่ T. ๕๓๑๖ - ๐๙ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ได้มีคำพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีและนายจันตราหย่าขาดจากการเป็นสามีภริยา และให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่แบ่งทรัพย์สินตามที่ทั้งสองฝ่ายตกลงเห็นชอบ ซึ่งทั้งสองฝ่ายตกลงให้ห้องชุดในประเทศไทยเป็นของผู้ฟ้องคดี จากนั้นวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอออกใบแทนหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีได้กรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวเฉพาะส่วนของนายจันตราตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น เซอเดอร์เทิร์น ประเทศสวีเดน แต่ไม่ได้หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมาเพื่อดำเนินการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ อันเป็นการขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ในกรณีศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ห้องชุด แต่ผู้ยื่นคำขอไม่สามารถนำหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมาเพื่อดำเนินการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลได้ตามข้อ ๑๒ (๓) ของกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียนอาคารชุด การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด

/และการจดทะเบียน...

และการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งถึงที่สุดเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ อันเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ที่ผู้ยื่นคำขอสามารถนำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลดังกล่าวมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อขออนุญาตออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดตาม ข้อ ๑๒ (๓) ของกฎกระทรวงดังกล่าว ได้แก่ ศาลไทยที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาตามมาตรา ๔ ทวิ และมาตรา ๕ ฉ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประกอบกับกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ ได้ชี้แจงต่อศาลตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กต ๐๘๐๔/๑๑๗ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ว่า ประเทศไทยยังไม่ได้เป็นภาคีอนุสัญญา ๒ ฉบับ ได้แก่ Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Judgments in Civil and Commercial Matters และ Convention on the Recognition of Divorces and Legal Separations มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๗๙ (พ.ศ. ๒๕๒๒) และวันที่ ๒๔ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๗๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ตามลำดับ ประเทศไทยจึงไม่มีพันธกรณีระหว่างประเทศในการยอมรับคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ จึงเห็นได้ว่า คำพิพากษาของศาลต่างประเทศที่ประเทศไทยไม่ได้เป็นภาคีในอนุสัญญา ย่อมไม่สามารถนำมาใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นคำขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๔๖๐/๔๑๐ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยกล่าวอ้างคำพิพากษาของศาลชั้นต้น เซอเดอร์เทิร์น ประเทศสวีเดน ที่มีคำพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีและนายจันตราหย่าขาดจากการเป็นสามีภริยาตามกฎหมาย และให้มีการแบ่งทรัพย์สินโดยทั้งสองฝ่ายตกลงกันให้ผู้ฟ้องคดีได้กรรมสิทธิ์ในห้องชุดดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาคำขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของผู้ฟ้องคดีซึ่งอ้างคำพิพากษาของศาลต่างประเทศดังกล่าวแล้วเห็นว่า ไม่ใช่คำพิพากษาของศาลที่สามารถนำมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อขออนุญาตออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดตาม ข้อ ๑๒ (๓) ของกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียนอาคารชุด การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด และการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๕๓ และมีคำสั่งไม่รับคำขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวชอบด้วยกฎหมาย จึงมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

/สำหรับที่...

สำหรับที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมห้องชุด เมื่อหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดสูญหาย ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิ์ยื่นคำขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งไม่รับคำขอของผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ วินิจฉัยว่าคำสั่งดังกล่าวชอบแล้ว จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดโดยอ้างว่าเพื่อดำเนินการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น เซอเดอ์เทิร์น ประเทศสวีเดน อันเป็นการขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ในกรณีศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ห้องชุด แต่ผู้ยื่นคำขอไม่สามารถนำหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมาเพื่อดำเนินการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลได้ตามข้อ ๑๒ (๓) ของกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียนอาคารชุด การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด และการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเหตุในการยื่นคำขอดังกล่าวแล้วเห็นว่าไม่สามารถรับคำขอได้ ผู้ฟ้องคดีมีได้กล่าวอ้างเหตุว่าหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดสูญหายในการยื่นคำขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่อย่างไร ข้ออ้างที่ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งไม่รับคำขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของผู้ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของผู้ฟ้องคดีสูญหาย อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีประเด็นนี้ ฟังไม่ขึ้น

สำหรับที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือของสำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ระบุเพียงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอถือเอาคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำให้การของตนเท่านั้น โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้บรรยายคำให้การของตนแล้วระบุเหตุแห่งการปฏิเสธและแนบพยานหลักฐานกับสำเนาตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ชอบที่ศาลจะรับคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวไว้พิจารณา นั้น เห็นว่า ข้อ ๔๓ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า ให้ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำให้การโดยชัดแจ้งแสดงการปฏิเสธหรือยอมรับข้อหาที่ปรากฏในคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้อง และเหตุแห่งการนั้น พร้อมส่งพยานหลักฐานตามที่ตุลาการเจ้าของสำนวนกำหนด โดยจัดทำสำเนาคำให้การและสำเนาพยานหลักฐานดังกล่าวที่รับรองถูกต้องหนึ่งชุดหรือตามจำนวนที่ตุลาการเจ้าของสำนวนกำหนดยื่นมาพร้อมกับคำให้การด้วย ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำฟ้อง หรือภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด

/เมื่อคำให้การ...

เมื่อคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ชี้แจงไว้โดยแจ้งชัดว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบและกฎหมายโดยชอบแล้ว ด้วยเหตุผลอย่างไร การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ระบุว่า ขอดึงเอาคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำให้การของตน ย่อมถือได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ยื่นคำให้การโดยปฏิเสธข้อหาที่ปรากฏในคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องและ เหตุแห่งการนั้นตามข้อ ๔๓ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ดังกล่าวแล้ว ศาลย่อมมีอำนาจรับคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไว้พิจารณาได้ อุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดี ฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ
ประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่น
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสาวลิ ลิ้มป้อวาท

